

Velja po pošti:

za celo leto naprej . . . K 30—
za en mesec . . . K 2-50
za Nemčijo celoletno . . . 34—
za ostalo inozemstvo . . . 40—

V Ljubljani na dom:

za celo leto naprej . . . K 28—
za en mesec . . . K 2-30
V upravi prejemov mesečno . . . 2—

Sobotna izdaja:

za celo leto . . . K 7—
za Nemčijo celoletno . . . 8—
za ostalo inozemstvo . . . 12—

SLOVENE C

Inserati:

Enostolpna petlitvrsna (72 mm široka in 3 mm visoka ali ne prostor)

za enkrat . . . po 30 v
za dva- in večkrat . . . 25,,
pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.

Poslano:

Enostolpna petlitvrsna po 60 v

Ishaja vsak dan izveniši nedelje in praznike, ob 3. uri pop.

Redna letna priloga vzni red.

Uročništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ograde 28.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Delegacije.

Dunaj, 13. nov. 1917.

Ko to pišem, prihajajo poslanci iz zbornice. Po zborničnih hodnikih je vse živo. Predmet razgovorov so nove delegacije. V zbornici se je vršila med splošno pozornostjo noč ob 6. uri zvečer volitev delegacije.

Nesrečni dualizem nas je seznanil z novo institucijo delegacij. Mislimo, da bo to zasedanje delegacij v tej obliki zadnje. Vsak ve, naj pride kar hoče, nekaj novega moramo dobiti v Avstriji. In to zasedanje delegacij bo izredno, izredno važno. V madžarski Tiszovi stranki se je izprožila misel, ali se naj z ozirom na »napade« v avstrijski zbornici na integriteto Ogrske Madžari sploh udeležijo zasedanja. Tista je svaril pred abstinenco. Na vsak način je pričakovati zanimivih dogodkov. Vprašanje naših deklaracij bo prišlo tu v okvirju poljskega vprašanja z vso silo na dan. Jugoslovanski delegati bodo morali zastaviti tu vse svoje moči. Vprašati bodo morali vlado, zakaj ne spopolni vrzeli v ustavi monarhije z ozirom na Bosno in Hercegovino, ki nista v delegacijah zastopani. Ali je Ercegovina dežela druge vrste? Iz tega se vidi, da je sedanja oblika monarhije nonsens in nevzdržljiva.

Volitve v delegacije se niso izvršile tako galdko. Nemški radikalni elementi so jo skupili. Na Češkem je znani vsenemški kričar Wolf ostal v manjšini in mesto njega je izvoljen nemški socialni demokrat Glöckel. Zanimivo je, da so proti Wolfu tudi njegovi ožji tovariši glasovali. Tudi na Koroškem je vsenemški celovski Dobernik pogorel. Izvoljen je Waldner. Dobernik je samo namestnik.

Jugoslovani so poslali v zbornico načelnika kluba dr. Korošca, poslanca Fona in dr. Čingrija. Štajerska to pot ni odpisala nobenega slovenskega delegata. Dr. Korošec kot štajerski poslanec bi torej ne prišel za delegacije v pošte. Nujno pa je, da je voditelj Jugoslovancev pri tem važnem zasedanju navzoč. Zato so kranjski poslanci izvolili v delegacije dr. Korošca, namestnika pa viteza Pogačnika.

Za Istro se volitev še ni vršila. Izvoljen bo v eni prihodnjih sej — v smislu dogovora z Italijani.

Imamo delegacije. Sestanejo se dne 3. decembra.

Novi dogodki se bližajo. Prihajamo v novo fazo našega vprašanja.

Dunaj, 13. novembra. Predsednik dr. Grob otvori sejo ob 6. zvečer. Prvi dobi besedo ukrajinski poslanec Petruševič, ki predlaga, naj se volitev galskih delega-

tov preloži, ker je velika krivica, da dobi 28 ukrajinskih galskih delegatov samo 1 delegata, medtem ko jih dobe Poljaki 6.

Posl. Stanek prečita dopis nemških socialnih demokratov iz Češke, ki zahtevajo svojega zastopnika v delegacijah. Priporoča, naj se ugodi Ukrajincem.

Fredloga Petruševič in Stanek se odklonita.

Nato sledi volitev delegatov. Izvoljeni so:

Kranjska: dr. Anton Korošec, namestnik vitez Pogačnik.

Goriška: Josip Fon, namestnik dr. Anton Gregorčič.

Dalmacija: dr. Čingrija, namestnik Sesardič.

Istra. Glasovnice niso oddane. Volitev se preloži na eno prihodnjih sej. Poslanec dr. Matko Laginja izjavi, da pripade to pot delegacijski mandat po dogovoru Italijanom. Sam pa noče glasovati, ker noče prelomiti dane besede.

Tret: Pittoni, namestnik Grigorovici.

Češka: Čehi Habermann, Körner, Stribrny, Udržal, Klofač, Zahradnik; Nemci: Langenhan, Spieß, Maier. Nemški socialni demokrat: Glöckel. Poslanec Wolf ostane z 24 glasovi v značni manjšini. (Posl. Wolf: Fides čehovica! Nemško pomeni to pobalinstvo. Kako se to parlamentarno glasi, ne vem.), kot namestnika sta izvoljena za Češko posl. Viškovski (Čeh) in Pacher (Nemec).

Moravska: Stanek, Stransky, Teltschik, Tomschik; namestnika: Kadlčak, Teufel.

Galicija: Poljaki German, Daszynski, Tetmajer, Glombinski, Długosz, Jaworski. Ukrajinec dr. Petruševič.

Koroška: Waldner; namestnik Dobernik.

Štajerska: vitez Pantz, Tomaschitz; namestnik Prisching.

Niževavstrijška: Mataja, Miklas, Ellenbogen; namestnik Seitz.

Zgornjevavstrijška: Hauser, Schlegel; namestnik Kreilmeler.

Solnograška: baron Fuchs; namestnik dr. Sylvester.

Bukovina: baron Vasijko (Ukrajinec), namestnik Rumun Onciul.

Šlezija: dr. Freissler; namestnik dr. Oberleithner.

Tirolska: dr. Schöpfer, Concé; namestnik Turnherr.

Predarlška: Fink; namestnik Turnherr.

× × ×

Dunaj, 13. novembra. Za predsednika delegacij bo najbrže izvoljen prelat Hauser.

Pariški govori.

Pariz sta te dni obiskala Lloyd George in italijanski naučni minister Berenini. Ob takih prilikah se vedno prirede pojedine in na teh se vrše govori. Tudi v Parizu so govorili. Zanimivo je, da je Lloyd George prvič poudarjal, da je teh porazov krivo edino-le pomanjkanje prave edinosti v vojnem vodstvu. Ministrski predsednik Painleve se je spominjal nesrečnega italijanskega naroda in je sporočil, da po vseh železnih in potih hite Francozi in Angleži na pomoč Italijanom. Tudi on je poudarjal potrebo edinosti med zavezniški, da si pribore zmago. Čudno, že odkar traja vojna, ententariji vedno poudarjajo potrebo edinosti, pa je ne morejo doseči, napovedujejo zmage, pa doživljajo poraze; nasprotno se pa pri osrednjih silah le malo govori, a veliko misli in dela in zato tudi kaj doseže.

Pariz, 31. nov. (K. u.) Lloyd George je imel na njemu na čast prirejeni pojedini govor. Pozdravil je, ker so zavezniški ustanovili voj. svet. Manjkalo je sloge glede na vodstvo vojske, zato zavezniški še niso zmagali. Srbska tragedija, rumunska katastrofa, polom vojaške sile Rusije dokazujejo, da vodijo Francija, Anglija, Rusija in Italija štiri vojske mesto ene. Nesreča je zdaj iz istih razlogov zadela Italijo. Če vdremo en kilometer v sovražne črte, ako vzamemo kako vas in ujamemo nekaj sto ujetnikov, upravičeno obhoduemo naše, ker so to znaki naše premoči in jamstvo, da bomo končno zmagali. Kaj bi pa rekli, če bi prodrl 50 km čez sovražne črte, če bi ujeli 200.000 mož in vzeli sovražniku 2500 njegovih najboljših topov z ogromnimi množinami streliva in prateža? Če bi bili zavezniški res složni sodelovali, bi zdaj ne bili prisiljeni, da odvrčamo nesrečo od našega italijanskega zaveznika, marveč bi jo bili zadali našim sovražnikom. Partikularizem je podaljšal vojsko; slova jo bo skrajšala. Ne obupavam nad Rusijo, a če bi tudi nad njo obupal, bi le veroval na končno zmagovalje zaveznikov. Zmagali bomo; a rad bi kolikor mogoče hitro in kolikor mogoče z malimi žrtvami zmagal.

Italijanski naučni minister se je v imenu Italije zahvaljeval, ker so zavezniški složni. Povedal, da vodi enotna volja italijanski narod na odpor; pozdravljal je dohod zveznih čet v Italijo in rekel, da zaupa odboru zaveznikov in na neomajljivo gotovost zmage.

Francoski ministrski predsednik Painleve je na zajtrku, ki ga je bil priredil Lloyd Georgeju in italijanskemu naučnemu ministru Bereniniju na čast, govoril: Plemeniti italijanski narod prenaša izkušnje, ki se bodo vrstile v bližnji bodočnosti. V tem trenutku se vane po vseh železnicah in potih francoski in angleški vojski, topovi in strelivo čez Alpe. Pomoč bo odgovarjala veliki nevarnosti. Zavezniški se ne vojskujejo vsak zase, marveč vsak za vse. Vojskujejo se za to, da bi narodi izpoznali mir, pravičnost, da bi spoštovali pravico in da bi ne bili prisiljeni kloniti se zunanjim postavam. Ena sama bojna črta, ena sama vojska, en sam narod, tak program zahteva bodoča zmaga. Vojni svet zaveznikov mora tako vlogo uresničiti. Čim težje so ure, tim bolj ostanemo neupogljivi in odločni: dvignimo tim višje moralo. Gre za to, kdo da bo prejel padel. Padli ne bodo zavezniški, če sami sebe ne obsodijo v slabosti. Na strani zaveznikov stoji štiri petine civiliziranega sveta in neznanjski pomožni viri. Vojem pravičnosti se pridružujejo legije Amerike z njenimi silovitimi sredstvi. Ne gre za to, da štejemo naše sovražnike, marveč za to gre, da se odločimo za odpor sil, da premagamo in da vemo, da moramo zmagati. Tisti, ki v sedanjih okolnostih mislijo na mir, izdajajo najsvetejše koristi domovine in človeštva. Tak mir, ki bi ga sprejel svet pod zmagovalno grožnjo pruskega militarizma, bi bil mir osramočenja in bede. Ne: goslovedi borba, le ta borba do tistega dne, ko se bo na bojišču zmagovalno dvignila pravica. Preboječa srca je pozival Painleve, naj se dvignejo v dni avgusta 1914; s tistimi dnevi naj se primerja trenutni položaj; vsakega strahu se iznebimo. Francija, tako je končal ministrski predsednik, je takrat pokazala, kaj da more velik narod storiti. Če preživeli narod take ure, ne da bi se bil oslabil, se lahko reče, da je prestal preizkušnje v ognju.

Važni uspehi Conradove armade.

Armada maršala Conrada je lahko ponosna. Na visoki planoti Sedmih občin in v Suganski dolini je napredovala. Monte Longora je 1612 metrov visok vrh.

Velike važnosti je, ker so naši prodrlji tudi v italijanski del Suganske doline in prebili vrzel v pas utrdb pri Primolano. Oklopne utrdbe na gorah Cima di Campo (1517 metrov) in na Cima di Lan (1260 m) v kotu med rekama Brenta in Cismon so že v mirnih časih zapirale mejo. Gotovo so ju med vojsko še močnejše utrdili.

LISTEK.

Dr. Krek kot hribolazec.

(Dalje.)

In začel je življati, da je še mene pripravi v dobro voljo. Nekaj m' sva tako brezobzirno drla podse, zav' semter-tja, pa dospeva do nekega kr. i kamina, ki pa na srečo ni bil toli. skalen, marveč bolj grčast in v poslednjem kupen-tam proden. Izberava to pot. Palici sta bili nam le v oviro, zato ju spustiva na par metrov globoki pot ter se jameva spuščati ob rokav navzdol, zakaj na noge se ni bilo dosti zanašati. Ob ovinku tega kamina pogledam podse in »živio, Janez! Hevrek! Velika cesta!« zakličem veselo.

Ali je pot tam do? No vidiš! Sicer pa je res že čas, ne tajim in nočem tajiti, posebno tudi zato ne, ker take presnete poti, kakor je ta po tem nerodnem kamenu, ne maram dosti; veš, to je strahovito nerodno! In pobral je svojo palico, si obrišal vnovo naočnike in splezala sva oživljena na stezo.

»Poglej, Janez, kako visoko sva zšla; pot prihaja le-šem skoraj po ravnem, tam gori drži vsekakor pod snežišči.«

»Jaz pa pravim samo to, da me zdaj več ne briga ona pot, in pa še to, da bom drugič hodil po njej, ko pojdeva spet tdi!«

Da sva našla pot v Vrata, sva krenila po stezi nazaj, ker očitno je nista imela iskati naprej, zakaj skoraj pred nama se je že jela polagoma vzpenjati proti Kredarici. Čutila sva se pa kakor na varnem, dasi se je že davno začel mesiti mrak z meglo in je neprestano pršelo iz nje. Udobrovoljila sva se docela, in sila lahek nama je bil korak, želodec pa tudi, ker n'sva od poldne ničesar več zaužila. Pot v dolino sva brž zasledila, in skoro sva se spuščala po žlebovih, stopinjah in klinih kakor veriverici. Bože, kak razloček med to in gorenjo nerodno potjo, ki tresle človeka kakor elektrika pa neusmiljeno brusi podplate!

Še par korakov, in pred nama se boči močno plaz, pod njim pa grmi čisa Bistrice, izpodjedajoč ga in ližoč neumorno do tja dol, kjer se je že oprostila njegovih spon. Kreneva kar čez plaz in stopiva na meni dobro znano, markirano stezo. Še enkrat se ozreva tja gori proti nevidnim skalam, ki sva jih pa še dobro čutila, in zmagonosno jim obrneva hrbet. Mrak se je bil že docela razstrl in pršelo je čimdalje bolj; to je naju tiralo in pehalo v urnejši korak, ki se je še bolj krepil in jačil v mislih na dragega Požganca v koči.

»Veš, Joža, nisem imel še sreče in časti, spoznati ga, pa vendar ga imam že naprej neizrečeno rad!«

»Izboren starina je!«

Črevlje in obleko nama je že dodobra premočila megla, a še posebno črevlje, in malo, da naju ni mrazilo; zdaj pa je nama bilo že odveč, ker mahoma jameva stopati po rosnih travah in dalje ob tesnem, mokrem grmovju. Veje nama zavirajo pot in strešajo svojo nevoljo, da jih vznemirjava in pehava strani, na naju v podobi neštetihih debelih kapelj in pravcati curkov. V tem je moj tovariš gotovo ugibal ob trdem molku tihoma, kam neki je vendar skril kočo sicer vse časti redni g. Aljaž, in morda je že jel vnovo sumiti o moji vodniški sposobnosti in vrednosti, kar zagodrnja nevoljno:

»Veš ti, zdaj bi pa bil vendar že rad v koči! Više gori, po skalah, snežiščih in melch naj bo, tam gori se že izplača lesti in se truditi, ker ima človek pri tem užitek in zadoščenje, tod po ravni poti pa ni ne tega ne drugega, kvečjemu to, kar imava danes; tod hodi lahko vsak capin — to ni za turist!«

»Molči, molči, Janez, pa bodi vesel, da sva tu — še par minut.«

In res, čez kratko stopiva iz gozda in v veliko veselje zagledava ravan, velik kup gred, ob levi započeti Aljažev dom, še bolj na levo leseno barako, po-

dobno šatoru, pred katero je gorel nekaj ciganski ogenj in razsvetljeval skoraj vso okolico; v ozadiju pa je stala Aljaževa kočica, temna kakor noč in tiha kakor smrt.

»Bog daj zdravje Aljažu!« klikneva pa kreneva k onemu čiganskemu ognju. Pri ognju ni bilo nikogar, pač pa ugledava v zadnjem kotu barake na slami nekaj zleknjenih mož, ki so odgovorili na najin pozdrav počasi in zategnjeno: »Bog ga daj!« ter se naslonili radovedno na kolmoce.

Po kratkem pogovoru vprašava, če je kdo v koči.

»E so, so, pa Požganec je šel že spat, pa še trije drugi delavci leže v koči gori pod streho. Kar po vratih malo bijte ali pa zakličite, pa se oglasi.«

Šla sva, a najraje bi se bila kar s črevlji in celim životom pritisnila k ognju, ter pokličeva Požganca.

»Kdo pa je? Pa le prav malo počajte, bom koj doli.« In razni zaspani glasovi so se obenem začeli izpod strehe kakor z onega sveta. Požganec je v hipu prilezel po lestvi, si še malo pomencal oči in odprl kočo.

»Bom pa koj luč prižgal. Od kod pa sta prišla tako pozno? No, saj je prav, dež bo, dež, pa kmalu. Takole grde vreme se je napravilo. Če mislita na Triglav, ne bo nič!«

»O, gori pa ne pojdeva.«

Osvojitve Lamona in Fonzaso na Cismonu zaključuje verigo do Feltre, ki so jo že dan prej dosegle čete Krobatinove armade. Umik Italijanov proti srednji Brenti v Bassano je najresnejše ogrožen. En polk se je že moral vdati.

Naša črta je že nad 200 kilometrov skrajšana. Med Asiagom in izlivom Plave se vedno bolj vzravnava. Črto pri Piave Conradova armada ogroža že za hrbtom.

Uspeh Conradov v Suganski dolini je odločil tudi usodo Feltre. Na planoti Sedmih občin naši lažje napredujejo.

Obstreljevatji smo pričeli močne zadnje italijanske postojanke od Pederrobba, ki so zgrajene od Piave. Vsled skupnega sodelovanja čet na ravani in na gorah bodo Italijani prisiljeni, da se bodo morali umakniti za Adižo, dasi bodo poizkušali naši prodiranje zavirati.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 13. novembra. Uradno:

V Sedmih občinah smo iztrgali sovražnik nadaljnje višinske postojanke.

Avstrijske čete so vzele z naskokom vzhodno od Grigao okopno utrdbo Leone na Cima di Campo; istočasno smo se polastili okopne utrdbe na Cima di Lan, ki jo je bil sovražnik razstrelil. S padcem obeh navedenih utrdb se je prebila vrzel v najmočnejšo zapiralno skupino italijanskih obmejnih utrdb. Priporili smo Lamona (4 km severozahodno od Fonzaso) in Fonzaso (8 km zahodno od Feltre). Čete maršala Konrada barona pl. Hötendorfa so ujele v zadnjih dneh nad 2500 Italijanov.

V dolini Cordevole smo ugonobili italijanski polk in ga prisilili, da je položil orožje. Ujeli smo enega polkovnika, štirj štabne častnike in 4000 mož.

Pri spodnjem delu Piave so se mestoma živahneje borili.

AVSTRIJSKO VEČERNO POROČILO.

Dunaj, 13. nov. zvečer. Uradno:

Vojna skupina maršala barona pl. Konrada napreduje dalje.

Pri Piave se položaj ni zipremeni.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 13. nov. Veliki glavni stan:

V Sedmih občinah smo Italijanom iztrgali Monte Longara. V gorah med dolinama Sugana in Cismona so naše napredujoče čete vzele z naskokom okopno utrdbo Leone na Cima di Campo in okopno trdnjavo Fonzaso na Cima di Lan.

Pri spodnjem teku Piave so pričeli s topovi močnejše streljati.

Berlin, 13. nov. Uradno:

Fonzaso smo vzele.

Ob spodnjem delu Piave se s topovi močnejše strelja.

Poročilo vojnega tiskovnega stana.

Dunaj, 13. nov. (K. u.) Vojni tiskovni stan: Naše čete so vzele s slovitim navalom na mejne trdnjave v prostoru med Fonzaso, Lamona in sotesko Primolano ležečo najvažnejšo okopno trdnjavo te skupine Leone, ki leži na Cima di Campo, severovzhodno od Vezze. S padcem te utrdbe je prebita vrzel v skupino utrdb v Suganski dolini do Borgo; sunek avstrijskih krdel od Lamona proti Fonzaso je privedel do zavzetja zadnjega kraja in zavzetje za hrbtom ležeče okopne trdnjave na Col di Lana.

Tudi na visoki planoti Sedmih občin smo vzele z naskokom nadaljnje višinske postojanke. Enotno vodstvo in sijajno sodelovanje vseh poveljnikov in čet je zopet omogočilo, da smo od tistih čet, ki so jih Italijani izločili, da krijejo umik in zavirajo avstrijsko napredovanje v gorskih soteskah, v dolini Cardevola ujeli nad 4000 mož.

Med tem je mož prižgal svečo pa nadaljeval: »Pred par dnevi so bili tukaj g. kanonik Sušnik in šli na Triglav; prav lepo vreme so imeli. Včeraj pa so šli gori g. Aljaž pa g. dekan iz Radovljice na vizitacije h kapelici. — Pa še malo zakurim, kaj ne?«

»In večerjo nama napravite, oča, prej pa še malo kave!«

»A bosta žganec? pa mleka nimam!« in postavil se je večje pred ognjišče s poleni v roki.

»Nič ne de, pa jih zabelite!« odgovori na kratko Janez in se začne vrtati iz mokrih črevljev, za njim pa jaz.

»Zdaj pa v božjem imenu! pa me tudi izlepa ne prežene od tu ne Požganc in ne kdo drugi!« omeni Janez, globoko in zadovoljno se oddahni, ko se je bil iztegnil, kakor je dolg in širok, po slamnjaci.

»Jaz pa že ne!« ga zavrne mož.

»Mene pa tudi ne,« dostavim ves vesel in udobrovoljen, da sva pod streho in da me je zapustil netečni moralni maček.

Ko popijeva kavo, odide Požganc žganec kuhati k onemu ciganskemu ognju. Žganci so bili turščični, od s'le suhi, toda za naju neprecenljive vrednosti, in jedla sva kot volka. Tudi pila bi bila rada, a samo vode ne več.

(Dolje.)

Na albanskem vojnem pozorišču so v zadnjih dneh od časa do časa živahno streljali s topovi. Uspelo je več podjetih lastnih čet, ki so jih izvedle posebno pri Vojuži. Ker dežuje, so reke močno narasle in deloma poplavlile okolico.

Pobratimstvo francoskih, angleških in italijanskih vojakov v Milanu.

Lugano, 13. nov. (K. u.) V milanskem gledališču Scala so se bratili francoski, angleški in italijanski vojniki. Navzočih je bilo tudi več poslancev.

Angleške in francoske čete v Benetkah.

Lugano, 13. nov. (K. u.) »Temps«: Francoske in angleške čete, ki jim poveljuje general Fayolle, so prišle do Benetk.

Italijani izpraznjujejo Benetke.

Amsterdam, 13. nov. (K. u.) Angleški vojni dopisnik Wardprice je poročal listu »Telegraaf« iz italijanskega glavnega stana: Bojna črta se približuje Benetkam. Italijanska vlada je vse storila, da se ne bi uničili narodni zakladi v Benetkah. Če bi se mesto obstreljevalo, bi stare zaklade uničili. Vse so storili, da ne bi sovražnik smatral Benetk za trdnjavo ali za del italijanske obrambne črte. Noben vojak ne sme v mesto. Civilno prebivalstvo so pozvali, naj mesto prostovoljno zapusti.

Polom Italije — polom sporazuma.

Profesor Sydney Low je objavil v »Daily Chronicle« zelo pesimističen članek o porazu Italije. Pravi: Če odpade Italija, bodo prišli Američani prepozno na pomoč. — »Daily Mail« je pa pisal 29. oktobra: Če dosežeta osrednji velesili svoj namen, grozi italijanski vojski smrtna nevarnost. Hitro ji pomagajmo! Polom Italije bi bil tudi polom sporazuma.

Škofje tolažijo ljudi.

Lugano, 13. nov. (K. u.) Beneški patrijarh, kardinal Lafontaine in škof v Como sta pozvala vernike, naj ostanejo mirni, naj upajo in naj bodo složni. Škof v Como je tudi izrazil željo, naj se sklene pravičen mir, ki zagotovi prostost.

Angleži svetujejo Italiji skromnost.

London, 13. »Manchester Guardian« priporoča Italiji, naj se odpove jadranski obali; zadovolji naj se s tem, da znova pridobi lastno ozemlje in da brani svoje meje.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 13. nov. Veliki glavni stan:

Vojna skupina kraljeviča Rupreta Bavarskega.

Na Flanderskem smo z ognjem in proisunkom odbili močne polzvedovalne oddelke, ki so jih bili zgodaj zjutraj pognali proti našim postojankam Belgijci v yverskem ozemlju. Angleži pa na bojni fronti. Artiljerijski boj je bil slabšeji nego prejšnje dni. Zvečer se je ogenj ojašil pri Dixmuide in v nekaterih odsekih glavnega bojišča.

Bojna skupina nemškega cesarjeviča.

Severno od Bruyeresa je naša pehota iznenada odločno napadla in uplenila ujetnike in strojne puške.

Na vzhodnem bregu Moze je artiljerija živahno delovala.

Poročnik Bongarts je priboril svojo 22. podnarednik Buckler svojo 25. zračno zmago.

Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

Boj na morju.

Berlin, 13. nov. Dne 12. novembra dopoldne se je unel pred flandrsko obaljo kratek topovski boj; en sovražni rušilec je bil zadet. Naši čolni so se nepoškodovani vrnili.

Francosko ministrstvo odstopilo.

Pariz, 13. nov. (K. u.) Agence Havas: Po razpravi o interpelacijah o diplomatskem in o vojaškem položaju je izrazila zbornica z 250 proti 192 glasovi vladi zaupnico. Po zaključeni zbornični seji je vlada odstopila. (Najbrže je bila vladi izražena nezaupnica. O. u.)

Državljanska vojska v Rusiji.

Bitka pri Petrogradu.

Poročila o godkih v Rusiji si zelo nasprotujejo. Gotovo je le toliko, da sta se Kerenski in Kornilov zopet našla in da sta skupaj nastopila proti novemu režimu z orožjem v roki. Kdo ostane zmagovalc? Včeraj se je poročalo o zmagi Kerenskega in Kornilova, danes prihaja nasprotno poročilo, da so boljševiške čete dosegle nad njima odločilno zmago. Stvar se mora v kratkem pojasniti. Beležimo naslednja poročila:

Iz Stockholma, 12. nov. Švedski brzojavni urad poroča, da se je vršila bitka med Kerenskijevimi četami in boljševiki 10 km od Petrograda. Pobegli boljševiški vojaki so neki pripovedovali v Petrogradu, da je Kerenski zmagal in da so vsi ministri prejšnje vlade, razen Tereščenko in Konovalova zopet osvobojeni. Vrh tega se je ustanovil odbor za javno blaginjo, v katerem je zastopana mestna uprava, potem menševiki, mednarodni socialisti in revolucionarni socialni demokrati. Ta odbor je enteta priznala. Maksima Gorkoga glasilo se je baje obrnilo proti boljševikom.

Amsterdam, 12. nov. »Central News« poroča iz Londona: Glasom brezzične brzojavke iz Haparande razpolaga Kerenski z 200.000 mož močnimi četami. Pridružili so se mu tudi petrogradski kozaki polki. Po cestah glavnega mesta je v teku prava bitka.

Amsterdam, 12. nov. »Handelsblad« poroča iz Londona, da je začela petrogradska posadka, ki je bila prvotno za boljševike, spričo Kerenskijevega nastopa z organiziranimi bojnimi silami, omahovati. — Iz Donskega ozemlja se poroča, da je ondi začasno prevzel vladno kozaki poveljnik Kaledin.

Kerenski in Kornilov poražena?

Dunaj, 13. novembra. (Kor. urad.) Iz vojnega tiskovnega stana poročajo 13. novembra opoldne: Po došlih vesteh bi bilo prezgodaj, smatrati Kerenskijevo zmago nad četami sovjeta kot docela dovršeno dejstvo. Nasprotno se zdi, kakor bi se uspeh v krvavih bojih pri Petrogradu nagibal na stran boljševikov. Trocki jev oklic na armade govori o slavnem udarcu, ki se je v noči na 13. november v bližini glavnega mesta izvedel proti Kerenskemu. Ta noč da pripada zgodovini. Še divja boj, še so ovire; toda stvar je vredna žrtve. — Na ruski fronti se simpatije za sovjet čimdalje bolj širijo.

London, 13. novembra. (Kor. ur.) Admiraliteta je sprejela naslednjo rusko brezzično brzojavko: Po ogorčenem boju je včeraj revolucionarna armada protirevolucionarne bojne sile Kerenskega in Kornilova pri Carskem selu popolnoma porazila.

Položaj v Petrogradu.

Kodanj, 13. novembra. Maksimalisti so med drugim uvedli zapadnouradni koledar. Meščanski sloji si ne upajo na cesto. Po mestu se pleni. Petrograd bo v malo dneh popolnoma brez živih.

Ljeninove težave.

Stockholm, 12. novembra. Od petka zvečer ni nobenih poročil iz Petrograda. Zasebne vesti javljajo, da se Ljenu ni posrečilo sestaviti vlade. Med boljševiki je nastal razdor. Martov se je ločil od Ljenu. Burceva so zaprli v Peter-Pavlovski trdnjavo. Izključeno je, da bi prišel Kerenski znova do moči.

Boji v Moskvi.

Amsterdam, 13. novembra. Petrogradski dopisnik »Times« poroča o položaju v Moskvi: Nedeljska poročila si nasprotujejo. Zdi se, da je red zopet upstavljen. Z dežele ni nobenih poročil. V soboto zjutraj so kadeti zasedli telefonsko centralo in borzo. Ekstremisti so skušali popoldne poslopji zopet osvojiti. Vladimirovsko šolo je zasedla rdeča garda, nekaj kadetov je bilo ubitih in njih trupla so vrgli na cesto.

Mornarica za sovjet.

Curij, 13. nov. Baltijsko brodovje je oddalo brezzično brzojavko, v kateri poziva vse enote, naj se hrabro bore za zatiranje sloje. Tudi severnomorsko brodovje je izjavilo svojo solidarnost s sovjetom.

Oblast začasne vlade upostavljena?

Amsterdam, 13. nov. V Londonu ne dobivajo več nobenih uradnih ali poluradnih poročil iz Rusije; izostala so tudi ruska vojna poročila. Zunanji minister Balfour je izjavil v spodnji zbornici, da je angleški poslanik v Petrogradu še na svojem mestu. — »Daily Chronicle« poroča, da je Ramsay MacDonald prejel od Kerenskega iz Petrograda brzojavko, v kateri javlja, da je oblast začasne vlade zopet upostavljena.

Henderson za pogajanja s sovjetom.

Rotterdam, 12. nov. »Nieuwe Rotterdamsche Courant« poroča iz Londona: Henderson je v nekem govoru v Glasgowu priporočal, naj bi zavezniške vlade poslale na Rusko močno delavsko poslanstvo, ki naj bi se s sovjetom posvetovalo o njegovem bodočem stališču nasproti vojni.

Poziv.

»Jugoslovanski klub« poziva k persekucijah v vseh naših krajih izza početka vojne, posebno o načinu postopanja proti našim ljudem, točne informacije. Na-

vesti je treba ne le dejstva, ampak tudi imena prizadetih ter priče. Splošno je potrebno, da se vsaka stvar more dokazati. Vsled tega se prosi, da se pošiljajo vsi podatki o persekucijah in krivicah na slovenskem jugu ali v priporočenem pismu ali pa potom zaupnih oseb na: Predsedništvo »Jugoslovanskega kluba« na Dunaju L., parlament.

Dunaj, dne 6. novembra 1917.

Načelnik.

Iz državnega zbora.

Dunaj, 13. novembra. Dopoldanska seja. V začetku seje se je spomnil predsednik srečne rešitve cesarjeve. Zbornica je spremljala predsednikove besede z živio-klici.

Volitev članov v kvotno deputacijo se preloži na dnevni red prihodnjih sej. Zbornica preide v razpravo o vladni predlogi k cesarski naredbi z dne 9. avgusta 1914 glede nedeljskega počitka in ureditve plače rudarjem.

Poročilo odseka se sprejme, med tem tudi § 3., odstavka 2, glede minimalne plače.

Nato razpravlja zbornica poročilo proračunskega odseka. Sprejme se predlog odseka, s katerim se nakaže deželam 70 milijonov, ki so namenjeni kot draginjska doklada učiteljem.

Predlog dr. Korošca, naj se ta prispevek zviša na 100 milijonov, se odkloni.

Nato razpravlja zbornica o poročilu zdravstvenega odseka glede omejitve jettike in spolnih bolezni. Po poročevalcu dr. Michlu govori tozadevno notranji minister Toggenburg. Odgovarja na napade posl. Stribrnya proti praškim policijskim uradnikom. Minister pravi, da ni res, da bi se uvedle na Češkem nove politične persekucije. Casopis, kojega omenja Stribrny, je ustavljen zato, ker je simpatiziral z našimi sovražniki. Kar se pa tiče napadov na uradnike, prosi minister poslance, naj mu tozadevno vse natančno poročajo. Uvedel bo najstrožje preiskavo. Sicer pa vrši 99 odstotkov uradnikov svojo dolžnost.

Posl. Lukavsky stavi nujno interpelacijo glede ustanovitve deželnega policijskega komisarijata z delokrogom za mesto Plzen in obmejne kraje.

Zbornica sprejme s 126 glasovi proti 56 nujnost predloga.

V debati utemeljuje posl. Lukavsky nujnost svojega predloga. Notranji minister grof Toggenburg navaja vzroke, ki so privedli do komisarijata in ugotavlja, da je bila vlada za ta korak brez posebnega zakona upravičena.

Debata se zaključuje.

Interpelacije.

Poslanec dr. Anton Korošec je predložil interpelacijo glede preskrbe invalidov. Posl. Josip Fon glede povrnitve škode povzročene po vojni. Posl. dr. Benkovič glede razporeditve mlinskih okrožij v okraju Brežice.

Proračunski odsek.

Dunaj, 13. novembra. Proračunski odsek je danes dovršil razpravo o postavki finančnega ministrstva. Nemški poslanec Heilingner je v debati opozoril na nezakonito trgovino s tobacnimi izdelki in zahteval, naj se prodaja tobaka takoj uredi.

V justičnem odseku

so pod predsedstvom prof. Waldnerja nadaljevali razpravo o zavarovalnem redu.

Ustavni odsek

je dovršil svoja posvetovanja o zakonu za ustanovitev ministrstva za socialno skrbstvo. Zakon je bil sprejet v obliki, kakor ga je bila predlagala vlada, z dostavkom poslanca dr. Korošca, da se ministrstvo pozivlje, naj pri izbiri uradnikov pod pogojem strokovne sposobnosti vse narode v Avstriji enako vpoštevajo. Za poročevalca v zbornici je določen poslanec dr. Schöpfer.

Odsek državnih nastavljenecv

je danes dovršil razpravo o draginjskih dokladah državnim uradnikom, železniškim uslužbencem in državnim nastavljenecem. Poročevalec v zbornici bo poslanec dr. Waber.

Davek na vino in sadni most nesprijemljiv.

Dunaj, 13. nov. Danes so imeli poslanci iz interesiranih dežel posvetovanje o davku na vino in sadni most. Poslanci so sklenili, da je tozadevna vladna predloga nesprijemljiva.

Prehranjevalne razmere na štajerskem. — Jugoslovanski poslanci izjavili ministru Höferju nezaupnico.

Dunaj, 13. nov. Zvečer se je v poslanski zbornici vršila konferenca, katera so se udeležili ministrski predsednik dr. vitez pl. Seidler, prehranjevalni minister gen. major Höfer, štajerski namestnik grof Clary in vsi štajerski poslanci. Na dnevnem redu so bile prehranjevalne in oskrbovalne razmere na Štajerskem.

V imenu sedmerih slovenskih štajerskih poslancev je podal poslanec Roškar naslednjo izjavo: »Zahvaljujemo se Vaši ekselenci za dobroto, da ste danes tudi nas zastopnike slovenske štajerske povabili na posvetovanje o gospodarskih vprašanjih dežele. V nešteti pismih, ustnih pogovorih in interpelacijah smo se že pritoževali, kako trdo je po vojnih stiskah prizadeta ravno spodnja dežela. Ker se Vaša ekselencia kar nič ne potrudi, da bi se vojne zahteve enakomerno razdelile na vse dele dežele, tudi mi v Vašo ekselencijo in podrejene organe nimamo zaupanja, vsled česar se takega posvetovanja, ako nam ni zajamčeno popolnoma pravično in objektivno postopanje, ne bomo udeležili ne danes ne v bodoče.« Nato so slovenski poslanci odšli.

Nemške stranke proti Jugoslovonom.

Z Dunaja poročajo:

Dne 12. t. m. popoldne je imela Nemška narodna stranka pod predsedstvom svojega načelnika poslanca dr. Sylvestra plenarno sejo, v kateri so razen o tekočih stvareh podrobno razpravljali tudi o jugoslovanskem vprašanju. Tudi o stališču sedanjega Seidlerjevega ministrstva so obširno razpravljali.

Zveza alpskih dežel je imela danes pod predsedstvom svojega načelnika posl. dr. Sylvestra posvetovanje, na katerem so razpravljali o vprašanju podržavljenja južne železnice in o jugoslovanskem vprašanju. Glede podržavljenja juž. železnice so izvolili referenta, ki bo prihodnjič o stvari poročal. Glede jugoslovanskega vprašanja je bilo sprejetih več sklepov, glasom katerih bodo stavili v poslanski zbornici več interpelacij ter bodo tudi pri vladi ugovarjali.

Judje in Poljaki.

Dunaj, 10. XI. 1917.

Zvečer je prišel do besede v debati o poljskem vprašanju tudi zionist dr. Straucher, zastopnik Židov. Potegnil se je za narodno samostojnost poljskih Judov in grajal tiste galske žide, ki sede v parlamentu kot Poljaki in ne kot pripadniki in zastopniki židovskega naroda. Židom v Galiciji se slabo godi; italijanski lazaroni in ne vem kdo v Parizu je pravi gentleman nasproti galskemu Židu. — Muzanje med poslanca. — »Gospod X, Vi se smejate! Vi nimate nič srca za galske žide, če se pri tem morete smejati. Seveda, pri volitvah so vam pa glasovi mojih konvencionalov dobrodošli.« Debele potne srage so teklo po obrazu živahnemu govorniku s prikupljivim in zaupanje vzbujajočim obrazom, ko je deloma utemeljeval stvar svojih rojakov, deloma pa uganjal nagačive medklicarje. In res je enega toliko prestrašil, da je ob sklepu seje stopil na tribuno in izjavil, da se ni smejal in ničesar hudega rekel.

Tak je bil zabavni konec malo razveseljive seje.

Gospodarska zbornica o srečni cesarjevi rešitvi.

Dunaj, 13. nov. (K. u.) Gospodarska zbornica je imela danes izredno sejo, kjer je izrazila svojo radost glede srečne rešitve cesarja iz smrtne nevarnosti.

Grof Czernin v Budimpešti.

Budimpešta, 13. nov. (K. u.) Zunanji minister grof Czernin je prispel semkaj.

Dnevne novice.

— **Gora pri Sodražici za jugoslovansko deklaracijo.** Občinski odbor na Gori pri Sodražici se je v seji dne 11. novembra 1917 soglasno in z vso navdušenostjo izjavil za samostojno enotno jugoslovansko državo pod slavnim žezlom habsburško-lotarinške vladarske hiše v smislu jugoslovanske državnozbornske deklaracije z dne 30. maja 1917, kateri se ljudstvo z vsem srcem pridružuje. Občinski odbor izreka zahvalo presvetlemu gospodu ljubljanskemu knezoškofu, da je kot pravi prijatelj zatiranega slovenskega naroda stopil med prvorobitelje za rešitev slovenskega ljudstva. Dalje izraža podpisani odbor popolno zaupanje in hvaležnost poslancem v jugoslovanskem klubu za njihovo vztrajno in odločno delo. Občinski odbor se z globoko hvaležnostjo pridružuje mirovni misli Nj. Svetosti papeža Benedikta XV. in vsakemu poštenemu delu za spravo in mir med narodi in državami. — **Občinski odbor na Gori pri Sodražici,** dne 11. novembra 1917. — Slede podpisi občinskih odbornikov.

— **Svečano zadušnico za dr. Krokom** so priredili dne 29. oktobra Hrvatji v Mitrovici. Slovesnemu rekvijemu so prisostvovali vse korporacije, a izdana je bila ob tej priliki slovesna osmrtnica: »Pod dojmom neustavne čemera, ki ga je ovladalo čitavo slovenskim svila-

tom, pozivamo vse one, koji su ma samojedamput u duši svojoj oćutjeli plamen od silnog žara velike žrtve dra. Janka Ev. Kreka, vodja i pobornika ujedinjene Hrvatske, da prisostvuju svečanim zadušnicama, koje će se za njezga služiti u rimokatoličkoj župnoj crkvi u ponedjeljek dne 29. X. u 7 i po sati izjutra. Mitrovački Hrvatli.«

— **Minister dr. vitez Žolger** sprejema odsej vsako soboto od 10. ure dopoldne do 1. ure popoldne. Kakor znano, se nahajajo prostori njegovega urada na Dunaju I., Opernring 5, III. nadstropje.

— **Kercške duhovniške vesti.** Župnija Selce je podelila župniku č. g. Leopoldu Weberju, župniku v Bajčah. Na župnijo Vrta je prezentiran č. g. Jakob Kalan, kanonik v Gospi Sveta. Za provizorja v Dobriču je nastavljen č. g. Henrik Beirer, kaplan v Kotarčah.

Učiteljske izpremenitve. Namesto vpoklicanega učitelja Otona Zinnecker bo suprirala v Poljanah supl. Marija Tilly; namesto vpoklicanega učitelja Franca Langer bo suprirala v Črmošnjicah absol. učit. kand. Helena Matkovič; namesto obolele učiteljice Matilde Vrbič-Jäger bo suprirala v Sp. Kartolovem abs. učit. kand. Marija Vegrinc; namesto obolele nadučiteljice Avguste Klančar bo suprirala v Kamniku supl. Marija Kladva; namesto vpoklicanega učitelja Rudolfa Obrekar bo suprirala v Čepļah abs. učit. kand. Marija Lakner; namesto obolele učiteljice Marije Zakrajšek bo suprirala v Metliki supl. Alojzija Sever; namesto vpoklicanega nadučitelja Jožefa Dolgan bo suprirala v Suhorju supl. Olga Hribar; namesto vpoklicanega učitelja Ivana Riglar bo suprirala v Sečnu supl. Frančiška Bezljaj; namesto vpoklicanega učitelja Stanislava Brezec bo suprirala v Česnovku supl. Ivana Kramarič; namesto obolele učiteljice Angele Jurečič-Kumelj bo suprirala v Štrekljencu prov. učit. Jožefa Rozman.

Odlikovan je poštni oficial tržaškega ravnateljstva Jožef Rudolf z zlatim zasluznim križcem za traku hrabrostne svetlinje.

— **Iz ruskega veleposlaništva** pošiljajo pozdrave: Janko Šuster, Smarča pri Kamniku, Alojzij Krumpstar, Tunjice pri Kamniku, Franc Maček, Veleosovo pri Kranju, Stružnik Franc, Visoko pri Kranju, Petrovič Anton, Črni Vrh nad Idrijo, Hrovat Franc, Mirna na Dolenjskem, Maraz Janko, Pevma pri Gorici, Žorž Filip, Dornberg pri Gorici, Rojc Milan, Dornberg pri Gorici, Sivec Viktor, Tolma Primorsko, Letnar Franc, Spodnja Šiška pri Ljubljani, Ipavc Fr., Skrt Franc, Perkon Franc in Humar Franc iz Senice pri Gorici, Jožef Načnovič iz Pazina se je 25. avgusta poslovil od nas in šel dalje v Rusijo. Vojni ujetnik Janko Šuster, 34. Tilovoj Etap Jugo-zap. fronta, Rusija. — Slovinci c. kr. dom. pp. št. 27 pošiljajo vsem svojim znancem in tovaršem srčne pozdrave! Tukaj nas je na delu v tvornici okoli 120 Slovencev, večina od ljubljanskega 27. d. pp. Težko že pričakujemo trenutka, ko nas mir združi zopet z našo ljubljeno Kranjsko. V imenu vseh tovaršev Jakob Gospodarič, vojni ujetnik Družkovka, Donecki zavod, Kaserna I., Gub. Eekaterinoslav, Rusija. — Jakob Repar, vojni invalid, korporal 17 pp., je prinesel pozdrave sledečih vojakov iz Rusije: četovodja Pokove Josip, podes. Simic Anton, Černe Jos., Jakše Ant., Katrasnik Vrhan, Bukovinski Franc, Selan Franc, Naglič Ivan, Božič Franc, Kinkof Franc, Fink Ignacij, Tekave Franc, Bernik Ivan, Praprotnik Jakob, Pintar Blaž, Grlica Josip, Šircel Marko, Štampfel Dragotin, Grabnar Anton, Terbezen Ivan, Zatušek St. in Štefanič Ivan, vsi od 17. pp.; Koren Franc, 155. črnovoj. baon; Kracina Ivan in Magajne Just, oba od 27. dom. pp.; Peternel Ivan in Matekovič Nikolaj, oba od 7. lov. baona; Tobijas Franc, Perčič Andrej in Sušan Ivan, vsi od 5. dom. pp.; Mörtl Ernest in Benčič Josip, oba od 5. drag. polka.

— **Potresi na Dolenjskem.** Iz okolice Cerklje pri Krškem, dne 2. novembra: Meseca oktobra je bil pri nas potres ob naslednjih dneh: 3. nov. ob 3. uri 30 min. popoldne in 5. nov. ob 4. uri 15 min. popoldne, obakrat močnejše vznemirjenje tal. — Dne 11. oktobra ob 9. uri 40 min. zvečer je bil izredno močan sunek od strani, ločila sta se dva streljaja, sunek je prišel od jugovzhoda, trajal je 2 sek., spremljalo ga je močno bobnenje. Čutili so ga vsi ljudje, speče je vzdramil iz spanja, ter so se močno vznemirili. Okna so zazvenela in pohištvo se je močno treslo. — 14. oktobra je bilo ob 5. uri 15 min. popoldne rahlo vznemirjenje tal. — 29. oktobra je bil ob 2. uri 27 min. popoldne močnejši sunek od spodaj. — 31. oktobra je bil baje potresni sunek ob pol 8. uri zjutraj.

— **Prej drvar — sedaj učitelj.** Pred kakimi štirimi leti so sami dobrotniki omogočili mlademu drvarju Modereggerju,

ki je kazal veliko veselja do učenja, da je šel študirat na učiteljsko v Gradcu. Letos je Moderegger z odliko napravil maturo in je nastavljen kot pomožni učitelj v Gradcu. Da bo lažje shajal, so mu podelili še prefekturo v mestni ubožnici.

— **Vojni zaslužki plačilnega natakara.** Natakara budimpeštanskega ponočnega lokala je kupil velik hotel za 500.000 K, od katere svote je takoj plačal 300.000 K, ostanelek bo pa plačal pri prevzetju.

Pritožba. Iz Nove vasi pri Viču smo dobili pritožbo radi nezdravih razmer javne pravnote. Podnevi se pohujšujejo otroci, ponoči se kali mir počitka potrebnim ljudem. Poklicani činitelji naj malo strožje gledajo na prste gotovemu ženstvu.

— **Nemci kupujejo vino.** Sliši se, da nameravajo Nemci po avstrijskih deželah pokupiti veliko vina. Doma nimajo pijače, odkar meljejo ječmen za moko. Naša vlada je menda v nakup privolila, ker hoče izboljšati veljavo našemu denarju.

Cene za mleko. V št. 258. »Slovenca« urinila se je v notici: »Cene za mleko« pomota. Najvišje cene za mleko na deželi ne znašajo 55 vin. marveč 50 vin.

Ljubljanske novice.

Ij Elizabetine konference ljubljanskih župnij prirede v nedeljo, dne 18. t. m., ob 5. uri popoldne skupno zborovanje v prtilični dvorani knezoškofijske palače. Zborovanja se udeležijo vse delavne članice Elizabetinih konferenc, povabljene so pa tudi vse podporne članice in vse gospe in gospodične, ki se zanimajo za oskrbo revežev. Na zborovanju bodo trije referati: 1. Skupno delo vseh Elizabetinih konferenc. 2. Preskrba revnih z obujalom in kurivom. 3. Npravnstvena straža in sodelovanje pri njej. Po vsakem referatu sledi razgovor. Drugi dan, to je v ponedeljek, 19. t. m., na dan sv. Elizabete, zavetnice Elizabetinih konferenc, bo ob pol sedmih zjutraj v Križankih skupna sv. maša za vse članice, dobrotnike in podpirance. — Pred sv. mašo kratek govor, med sveto mašo skupno sv. obhajilo. Pri maši poje dobro znani pevski zbor »Društva za delavke«. Stranski oltar križevniške cerkve je posvečen sv. Elizabeti; pred njeno sliko se bodo ta dan zbrale pač vse ljubljanske gospe in gospodične, ki jo žele posnemati v njeni požrtvovalni ljubezni do ubogih!

Ij K društva za varstvo vajencev je pristopil kot ustanovitelj visokočastiti gospod kanonik Ivan Lavrenčič, kamniški dekan. Prispevek 100 K je vplačal v spomin na deželnozbornskega tovariša dr. Jan. Ev. Kreka. Naj bi našel mnogo posnemovalcev pri tako potrebnih ustanovi.

Ij V koncertu »Glasbene Matice« v nedeljo, 18. novembra, bo sodeloval poleg izvrstnih domačih solistov, umetnic Bucharjeve, Koblerjeve in Medvedove tudi pevski zbor »Glasbene Matice«. Izvajal bo trinajst slovenskih izvornih skladb iz novejšje slovenske literature za ženski, moški in mešani zbor, in sicer mojstra Antona Lajovica pet dvo- in triglasnih pesmi za ženske glasove s spremljevanjem klavirja: a) Pesem mlade čarovnice. — Ko jezdila sem čez goro nocoj... b) Pesem. Ne povem vam, kakaj... c) Pesem. Prstan moj, ljubezni znak... d) Pesem deklice. Na mlade rožice pero... e) Pesem Primorke. Tam na daljnem morju ladjo, glej... Moderne, duhovite, čustapolne skladbe bo na klavirju spremljala naša priznana pianistinja gđe. Dana Kobler. — Moški zbor zapoje dve skladbi: Emil Adamičev »Vasovalec« in dr. Ant. Schwaba »Večer na morju«. Skupni mešani zbor (okolu 150 pevki in pevcev) pa šest mešanih zborov, Emila Adamiča: Fantu; Ko bi rosica bila...; Pticka; Stanokota Premrla; »Zdravica«; »Log za log se skrivaj« in dr. Antona Schwaba: Zdrava, Marija!

Ij Backhausov uspeh v Ameriki. Newyorški jutranji »Journal« je pisal: Slavni klavirski virtuozi dosega posebne uspehe. Nihče, ki ga je slišal, ni obžaloval, da ga je kljub plohi šel poslušati. Backhaus nam je podal užitek, kot si lepšega ni mogoče misliti. Občinstvo Newyorka je izlaska pridobil, ker je na glasu prvotrsnega umetnika. Očarujoča tehnika, mojstrska sigurnost in idealni udar so Backhausove vrline, ki so mu v par sekundah pridobile srca vseh poslušalcev. Tudi program je bil prav srečno izbran. Bachova kromatična fantazija in fuga ste otvorile pomemben večer. Sledila je Beethovnova sonata 53 (C dur); prvi stavek se je morda igral malo prehitro, toda to smo pozabili ob sijajnem adagio. Brahmove varijacije o Paganinovi temi so vzbudile viharje ploska, istotako Berceuse nokturno in preludiji Chopinovi. V Ameriki velja Backhaus kot najboljši Chopinov interpretist in to po vsej pravici. Koncert je zaključil nad vse mojstrsko proizvajan Liszt. — Ta prvotrsni umetnik bo v ponedeljek, dne 19. t. m., gostoval v ljubljanskem deželnem gledališču. Ta večer bo pravi dogodek za Ljubljano. Predprodaja se vrši pri blagajni deželnega gledališča od 3. ure dalje vsak dan.

Ij Poslovilni koncert soške umetniške gubbe se vrši v četrtek zvečer v kavarni »Evropa« v prid vdovam in sirotam padlih vojakov. Vstopnina 2 K, začetek ob pol 8. uri zvečer.

Ij Odlikovanja v ljubljanskem c. in kr. vojaškem skladišču. Na dan cesarjevega godu je bilo v tukajšnjem c. in kr. vojaškem skladišču na slovesen način odlikovanih 53 podčastnikov in mož z železnim zaslužnim križcem. Slavnostni nagovor je imel skladiščni nadzornik, vojaški višji upravitelj Rudolf Rubbia, ki se je v toplih besedah spominjal neprimerljivih činov soške armade in v tej zvezi slavil zasluge odlikovancev, ki so leto in dan požrtvovalno in neutrudno delovali v eni največjih etapnih naprav jugozapadne fronte. Da je moglo skladišče od začetka italijanske vojne dalje stalno razširjati svoj delokrog v blagor armade, čeprav večkrat v prav težavnih razmerah, da more danes vrhu razdeljevanja blaga v množestvih tehničnih obratih tudi proizvajati velike množine potrebščin, ni v zadnji vrsti zasluga vestnega sodelovanja podčastnikov in možta. — V imenu odlikovancev je govoril narednik Korošec; zahvalil se je poveljniku za priznanje njihovega dela in za očetovsko skrb ter v imenu vseh tovarišev obljubil, da bodo tudi v bodoče z veseljem opravljali ves trud in vse delo v slavo in blagor domovine.

Ij Posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani, ki je nabrala in razdelila med begunce tukaj na Kranjskem okoli 240.000 kron in cele kupe obleke, obuvala in živeža, obžaluje, da se dobiijo med begunci taki nevaležni ljudje, kakor je v »Slovenčevih« notici z dne 12. nov. št. 259 označeni Perko, ki je v neki tukajšnji gostilni začel udrihati po ljubljancih, dasi ne pozna dobrot in požrtvovalnosti ljubljanskega in kranjskega prebivalstva za goriške begunce. Če so ljubljanci ogorčeni napram takim nevaležnim beguncem, ki vzroka in poznanja tozadevnih razmer udrihajo po njih, kakor je storil omenjeni Perko in oni pošteni, ki je velikega dobrotnika goriških beguncev nevarno poškodoval, je umljivo. Takj ljudje otežujejo blagodejno delovanje posredovalnice, ki take izbruhe sirovosti in nevaležnosti najostreje obsoja. — Posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani. — Profesor Berbuč, predsednik.

Ij Sveža repa za Vič in Moste. Občani Viča in Most, ki si žele nabaviti svežo repa, naj se oglašijo takoj v pisarni mestne aprovizacije na Poljanski cesti št. 13, I. nadstropje, kjer bodo dobili potrebna nakazila.

Ij Sveža repa na rumene izkaznice C št. 1201 do 1440. Stranke z rumenimi izkaznicami C št. 1201 do 1440 prejmejo v četrtek, dne 15. t. m. popoldne na Poljanski cesti št. 15 svežo repa. Določen je ta-le red: od 2. do 3. ure št. 1201 do 1280, od 3. do 4. ure št. 1281 do 1360, od 4. do 5. ure št. 1360 do 1440. Vsaka oseba dobi 10 kg, kg stane 10 vin. Pripravite vreče.

Ij Meso na rumene izkaznice C šte. 1301 do konca. Stranke z rumenimi izkaznicami C šte. 1301 do konca prejmejo v četrtek, dne 15. t. m. popoldne v cerkvi sv. Jožefa goveje meso. Določen je ta-le red: od pol 2. do 2. šte. 1301 do 1500, od 2. do pol 3. šte. 1501 do 1700, od pol 3. do 3. šte. 1701 do 1900, od 3. do pol 4. šte. 1901 do 2100, od pol 4. do 4. šte. 2101 do 2300, od 4. do pol 5. šte. 2301 do 2500, od pol 5. do 5. šte. 2501 do 2700, od 5. do pol 6. šte. 2701 do konca. 1 oseba dobi 1 četrt kilograma, 2 osebi pol kg, 3 in 4 osebe 3 četrt kilograma, 5 in 6 oseb 1 kg, 7 in 8 oseb 1 in 1 četrt kilograma, več oseb 1 in 1 četrt kg. Kilogram stane 2 K.

Razna poročila.

Zanimljiva štatistika iz nemških srednjih šol v Pragi. Štiri nemške gimnazije prške obiskuje 310 katoličanov, 40 protestantov, 12 pravoslavni, a 386 židov; štiri nemške realke 382 katoličanov, 54 protestantov, 3 pravoslavni, a 302 žida. Torej od 1489 srednješolcev na nemških prških šolah je 688, torej skoraj polovica židov.

Srbski občini red. C. kr. vladna tiskarna v Beogradu pripravlja novo izdajo knjige »Das Gewerberecht und einschlägige Partien aus dem Handelsrechte in den in österr.-ungar. Militärverwaltung stehenden Gebieten Serbiens«. Ta popularno pisana pomožna knjiga se je izkazala kot jako dober in celo nepogrešljiv pripomoček za tve, ki so stopile ali nameravajo stopiti s Srbijo v trgovske zveze. Naročbe se zbira po subskripcijskem potu, da se more ugotoviti število iztisov in pokriti cela potrebščina s to izdajo, ker ob pomanjkanju papirja in zaradi drugih težkoč bo pozneji ponatis težko mogoč. Naročbe sprejema tudi trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. Naročbi je priložiti naročnino v znesku 5 K za en izvod.

Naročaito „Slovenca.“

Glasovi časopisja po dr. Krekovi smrti.

V »Času« piše dr. Aleš Ušeničnik na uvodnem mestu:

Ko je umiral Rafael, pravijo, da je otožno zrl na svoje nedovršeno delo: Izpremenjenje. Narisal je že glorio na svetli višini, spodaj zemeljska beda še ni bila končana. Kaj je slika v primeri z resničnim življenjem? Dr. Krek je zrl v duhu največjo in najlepšo tostransko zamisel svojega življenja: glorio zedinjene Jugoslavije, in nje resničnost se mu je zdela tako blizu, da je že občutil v srcu vriska: jočo radost doživljanja, kar ga je zgrabila mrzla roka, in zgrudil se je s široko odprtimi očmi, puščajoč na zemlji bebo in temo. Po slovenski zemlji vihra vojska in kje je še dan! Tako je ta nenadna smrt globoko tragična, tragična tudi še v mnogem drugem oziru. —

Z dr. Krekom je izgubil slovenski narod enega največjih sinov, kar jih je kdaj rodila slovenska mati. Njegovo življenje je bilo tesno združeno z velikim preporodom našega naroda od devetdesetih let prejšnjega stoletja do naših dni. Letošnji 25-letni jubilej prvega slovenskega katoliškega shoda je tudi jubilej njegovega dela za slovenski narod. Kar se je v tej dobi velikega izvršilo na izobraževalnem, socialnem, gospodarskem in političnem polju, vse nosi tudi belež njegovega uma. Če je obhajala predlanski zadružna organizacija dvajsetletnico, če jo obhaja letos slovenska izobraževalna organizacija in če obhaja mladinska organizacija desetletnico, so vsi ti jubileji spominske priče dr. Krekove umnosti in početnosti. Kar je svojsko le ženijem, to je imel dr. Krek v veliki meri: intuitivnost in univerzalnost. Vse ga je zanimalo, nič mu ni bilo nemogoče, najtežjih nalog se je lotil smehljaje in pevaje. Z istim veseljem je pisal »Zgodbe sv. pisma« kakor »Socializem«. Obenem je pa vedno snoval nove zamisli, nove načrte: le naprej in vedno naprej za ljudstvo, za narod!

Na literarnem polju so njegova večja dela: »Črne bukve kmečkega stanu« (1895), »Socializem« (1901), pa »Zgodbe sv. pisma« (Novi zakon in dober del starega). Njegovi politični člankov po »Slovenecu« in »Domoljubu« je nebroj. Za »Domoljuba« je pisal do zadnjega časa celo vrsto domala sam vse uvodne članke. Po »Dom in Svetu«, »Glasniku« in drugod je raztresenih tudi mnogo leposlovnih drobčin, pesmi, povestic (v »Dom in Svetu« leta 1893. večji socialni roman »L'noze dobe«). Napisal je tudi par ljudskih iger. — Znanstveno je sodeloval zlasti pri »Katoliškem Obzorniku« in »Času«. Članki v »K. O.«: I. (1897): »Materijalistično modroslovje«, »Stanovanja delavskega ljudstva«, III. (1899): »Marksizem razpada«, IV. (1900): »Katoliška cerkev v Evropi in 19. vek«, »Anarhizem«, »Katolištvo — naša edina rešitev«, V. (1901): »Leon XIII., socialni papež«, »Friderik Nietzsche«, VI. (1902): »Ustava in politična pravnost«, »Ob rojstvu naše ustave«, VII. (1903): »Po čem se bodo ločile politične stranke v bodočnosti«, »Etiški temelji gospodarske vede«, IX. (1905): »Moderna veda in religiozno vprašanje«, »Skrajni struji v moderni etiki«, »Državlanski zakonik«, »Zakon v Avstriji«, »Jakobinska svoboda«, »Świat slowianski«, X. (1906): »O svobodni soli« in »O razporoki« (osnutka za ljudska predavanja). V »Času«: II. (1908): »Narodni politični program«, »K poglavju 'Narodna avtonomija', »Delavsko zavarovanje«, »Ločitev Cerkev in države«, III. (1909): »O kartelih in trutih«, IX. (1915): »O valuti« (črtala cenzura). Zadnji čas je pisal tudi za Nemce o Slovincih in jugoslovanskem vprašanju. R. I. P.

Glasilo Kmetске županske zveze »Občinska uprava« piše na uvodnem mestu: Dr. Janeza Ev. Kreka ni več med živimi. V št. Janžu na Dolenjskem je izdihnil v ponedeljek, dne 8. vinotoka t. l., krog 10. ure zvečer pri svojem prijatelju župniku Ludviku Bajcu svojo veliko dušo. Vračal se je s svojega potovanja po Hrvaškem in Dalmaciji. V Splitu je govoril še na občnem zboru dalmatinske »Zadružne zveze« svoj zadnji krasni govor. Nato je prišel umreti v slovensko zemljo in položil k večnemu počitku svojo trudno glavo.

Težka vest o dr. Krekovi smrti se je razširila kakor blisk po ožji in širši domovini, po celi slovanski in neslovanski Avstriji. Ves narod stoji pod vtisom bridke nenadomestljivosti izgube največjega moža na slovanskem jugu. Kaj smo izgubili v dr. Kreku, je pričal najbolj veličastni pogreb v soboto, dne 13. t. m. v prestolici Slovenije. Spreved je vodil svetli knežič dr. Anton B. Jeglič. Začelniki celokupnega naroda so spremili dr. Kreka k zadnjemu počitku. In ob nagrobnih govorih dr. Korošca, Staneka in dr. Dulibca je ihtelo tisoče in tisoče ljubčih src nad bolešno izgubo, ki jo je zadala dr. Krekova smrt domovini.

V državni zbor je bil prvič izvoljen kot poslanec kranjske splošne kurije leta 1897. Leta 1901. ni kandidiral, ampak je

šel kot dušni pastir na Vestfalsko, kjer je deloval med tamošnjimi Slovenci in Poljaki. Šele volitve na podlagi splošne, enake in tajne volilne pravice so privedle vseskozi demokratičnega moža zopet v parlament. Od leta 1907. dalje je zastopal kranjski volilni okraj.

Pokojnik je bil prijatelj zatiranih, revnih in trpečih. Bil je največji prijatelj in zagovornik našega kmeta in našega delavca. Videl je, kako je ljudstvo zašlo v dolgove, kako so kmetije propadale in kako so se naši ljudje trumoma izseljevali v Ameriko. In takrat je vstala v njem misel po gospodarski osvoboditvi kmeta. Naše zadružništvo, gospodarska velemoč našega naroda je v prvi vrsti sad dr. Krekovega srca in duha.

V kranjskem deželnem zboru je stal dr. Krek vedno v prvi vrsti pri delu za narod, kmeta in delavca. Pri sklepanju o deželnem proračunu v deželnem zboru je bil stalen poročevalec finančnega odseka. Govori dr. Kreka v zbornici, v odsekih in v klubu so pomenili vedno velik dogodek dneva in praznik klubovih tovarišev. Na predlog dr. Kreka se je ustanovila Slovenska trgovska šola. Dr. Krek je dal vzpodbudo za ustanovitev Gospodarske šole za kmečke sinove. Pri vsaki važni in veliki akciji v kranjskem deželnem zboru je bil dr. Krekov duh zraven.

Dr. Krek se je zavzemal vedno za zoženje državne oblasti v prilog deželne avtonomije. Županski shodi, katerih enega je priredil v Mariboru, so se vršili na njegovo vzpodbudo. Občinska reforma, volilni red — je izraz njegovega demokratičnega stremljenja, ki je privedlo do zmage na Slovenskem pokojnikovo katoliško svetovno naziranje. Dr. Krek je poklical v življenje Posredovalne urade. Hotel je, da bi bili občinski funkcionarji dovolj izurjeni v vodstvu svojih poslov. Dr. Krekov načrt je bil, da se uvede na Trgovski in Zadružni šoli tudi pouk o občinski upravi. Organiziral je velekoristne gospodinske tečaje pa deželi, ki so nam vzgojili toliko dobrih gospodin. Načrti dr. Krekovega duha so — žal še neizvršeni — posredovalnica za kmečke posle, reforma zakona o kmečkem dednem pravu, uvedba kmečijskega pouka pri vojakih itd. Njegova izguba je nenadomestljiva.

V parlamentu je vzbudil pri vladi in pri vseh strankah občudovanje in priznanje. Posebno je deloval v socialno-političnem in v pogodbenem odseku. Spomin na njegov govor o priliki aneksije Bosne in Hercegovine bo živel še v poznih rodovih. A zadnje je stopil v parlamentu in doma na čelo gibanja za svobodo Jugoslovancov in mirovnega gibanja.

Dr. Janez Ev. Krek je bil povsod med narodom priljubljen. Na Kranjskem je bil častni član številnih občin.

Slovenski in hrvaški kmet ter delavec izgubita z njim svojega največjega zaščitnika, Slovenija, ves slovanski jug največjega svojega moža. Mož velikega duha in velikega srca. Mož nesebičnega in požrtvovalnega pri delu za blagor naroda in dobrobit ljudstva.

Dr. Krekov spomin med našim ljudstvom ostane večni!

Počivaj v miru apostol našega naroda dr. Janez Ev. Krek!

Poljski »Ilustrovany Kuryer Codzieny«, ki izhaja v Krakovu, piše:

»Smrt dr. Kreka je vzbudila v poljskih krogih veliko žalost. Dr. Krek, ki je bil prvič izvoljen v parlament l. 1897, se je l. 1900 odpovedal novi izvolitvi in je šel v premožno ozemlje v Porenju v Nemčiji in se je posvetil dušnemu pastirstvu med tamošnjimi slovenskimi in poljskimi delavci.

Posl. dr. Krek je dobro obvladal poljski jezik in je poznal poljsko literaturo. Velikokrat je citiral v svojih parlamentarnih govorih naše pesnike.

Vsled njegovega delovanja ga je pruska vlada izgnala. Vrnil se je v domovino in posvetil je svoje delo kulturnemu prerojenju slovenskega naroda, posebno potem gospodarske organizacije. Za časa vojne je stopil na čelo jugoslovanskega gibanja.

Skupno s poslancem dr. Koroščem je dosegel končno idejno združenje Slovencev s Hrvati in Srbi v en jugoslovanski narod. Čeravno je bilo politično vodstvo v rokah dr. Korošca, je bil duša novega gibanja posl. dr. Krek.

Smrt dr. Kreka pomeni veliko vrzel v jugoslovanskem narodu. Duhovnik Krek ostane za vedno vzor duhovnika, katerega delovanje je osredotočeno v skrb za lepšo bodočnost lastnega naroda.

— »La Serbie« o dr. Kreku. Geniska »La Serbie« je objavila v številki 24. oktobra iz peresa J. S. obširen nekrolog o pokojnem dr. Kreku. Pisatelj je dobro opisal pokojnikovo delovanje do zadnjih dni; opisal je njegovo navdušenje za srečno budočnost jugoslovanskega naroda, ki je sam ni doživel. Končno je preložil glavne misli iz Krekovega članka v prvi številki »Hrvatske Države«. Članek povdaria: »La

Jugoslavie a perdu en le Dr. Krek un politicien et un homme nécessaire a son avenir. La fatalité a voulu que Janez Krek ne vit pas le grand jour de la libération qu'il avait prévu et a l'avènement duquel il croyait si terment.« Jugoslavija je izgubila v dr. Kreku politika in moža, ki ji je bil za budočnost potreben. Usoda je hotela, da Janez Krek ni doživel velikega dne osvoboditve, ki jo je videl naprej, in budočnosti, v katero je trdno veroval.

Gospodarske beležke.

— **Vojnoposojilno zavarovanje.** Šestega vojnega posojila se je podpisalo v obliki vojnoposojilnih zavarovanj nad pol milijarde. Tudi sedmo vojno posojilo je mogoče podpisati v tej obliki. Zavarovanci plačujejo po 1 K na teden ozir. 3 do 4 K na mesec. Zavarovanje stoji v veljavo ob vplačilu prve premije in ne propade, čeravno se zaostane z vplačili. V slučaju smrti ozir. po 15- ali 20letnem odplačevanju se zavarovalnina v obliki vojnega posojila nemudoma izplača. Zavarovancem so zagotovljene visoke obresti in vse druge ugodnosti vojnih posojil. Obresti se izplačujejo ali pa prištevajo glavnici ozir. odtegnejo od premij. Vse podrobnosti dobe zainteresenti v zavarovalnicah in bankah.

VII. avstrijsko vojno posojilo. Gospod. c. kr. finančni minister je v svojem znanem imenitnem govoru v državni zbornici označil emisije vojnih posojil kot najbolj učinkujoče sredstvo, da se zniža obilica papirnatega denarja, ki se nahaja v prometu. Zvišanje cirkulacije bankovcev je eden največjih vzrokov nastale druginje. Čim več se podpiše vojnega posojila, tem ugodnejše bode vpliv proti naraščanju cen blaga vseh vrst. Novo vojno posojilo je vrednostni papir prve vrste, pupilarno varjen, daje ugodno in stalno obrestovanje ter je sposoben za polaganje kavcij kakor tudi za plačilo davka iz vojnih dobičkov. Čas, ki je določen za subskripcijo vojnega posojila je izredno ugoden. Subskribirati je mogoče zneske od K 50 naprej, tako, da je vsakomur dana prilika, storiti svojo patriotično dolžnost. Prospekte in pojasnila daje drage volje: Oficijelno subskripcijsko mesto Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani in njene podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici (t. č. v Ljubljani) in Celju.

Kdo draži? Pod tem naslovom smo pred časom prejeli in v št. 234 »Slovenca« objavili poročilo, da je trgovina Domicelova v Zagorju pri št. Petru kupovala od kmeta jabolka po 80 vin. kg, prodajala pa vsojako isto jabolka po 3 K kg. Kakor smo se sedaj prepričali, to poročilo ni resnično, ker trgovina Domicelova domačih jabolk to jesen sploh ni prodajala. Nakupila je jabolka le za lastno uporabo. Sploh je pa bila omenjena trgovina že 1. oktobra prostovoljno zaprta, tedaj veliko prej, nego smo prejeli gornjo notico.

Oddaja divjačine. Kranjska aprovizacijska družba v Ljubljani je naznanila, da dobiva skrajno malo divjačine od lovskih lastnikov, iz česar je sklepati, da se večina lovcev ne zmeni dosti za naredbo, po kateri morajo oddati del ustreljene divjačine v javne namene. Vspricho sicer patriotskega mišljenja teh krogov je naredila ta mlačnost na merodajne činitele kar najslabši vtis. Politična okrajna oblastva so dobila ukaz, opozoriti lovske kroge na njih tozadevno dolžnost in z vso strogostjo paziti na to, da se tudi dejansko izpolnjuje.

Ogri hočejo italijanski plen. Znano je, da Ogri svoje prideleke izvažajo v tujino, nego bi jih prodali avstrijskim sodržavljanom. Ko pa so naše vrle armade v Italiji se polastile znatnega plena živil, pa že prihajajo Ogri in zahtevajo ta živila za-se. Tako se je v budimpeštanskem mestnem svetu zahtevalo, naj se večje množine v Italiji uplenjenega riža, olja, južnega sadja itd. odstopi Ogrski, posebno Budimpešti.

Sol namesto špeha. Te dni je dobila tržaška aprovizacija en vagon špeha iz Ogrskega po 28 K kg, prosto v Budimpešti. V tem vagonu ni bilo nič manj kakor 3100 kg soli. Ogri pač znajo.

Nadaljna omejitev piva. Izšla je ministrska naredba, s katero se znižuje proizvodnja piva od 25 na 6 odstotkov množine, ki se je zvarila v letih 1911/12 in 1912/13.

Prepoved izvoza vžgalic na švedskem. Na švedskem so izdali popolno prepoved izvoza vžgalic. Doslej je bil izvoz le deloma prepovedan.

Kako bogatijo ljudje v vojski. Na Ogrskem je pred nekaj dnevi objavil »Jockeyklub« poročilo, da je bil neki Hofman izključen iz peštanskega in dunajskega dirkališča. Budimpeštanski list »Futak« poroča o onem Hofmanu: Zdjaj premore mož dva in pol milijona kron imetja in posestov, ki se ceni nad en milijon kron. Vse to premoženje si je nakupil v teku sedanja vojske. Ko se je vnela vojska, mu je bilo 16 let in je bil v službi pri nekem

trgovcu z usnjem. Pri materi si je izposodil 500 kron in je kupil za ta denar kožo, ki jih je pripeljal v Budimpešto. To je bilo leta 1915. Nato je kupoval in prodal, dasi ni imel za to dovoljenja, prepoštoval je vso severno Ogrsko in tudi Češko. Kože je imel spravljene pri nekem budimpeštanskem spediterju. Kmalu je nastopal kakor velik gospod in je prebival po najmenitnejših hotelih. Milijonar se je na zunanje pač izpremenil, ali postava 16letnega mladeniča mu je vendar ostala. Pisave je le za silo sposoben in si drži tajnika. Igral je strastno, na vsakem dirkališču in pod 20 do 30 tisoč ni stavil. Neki dan je naenkrat zaigral 145 tisoč kron, od katerih je pa samo 43 tisoč kron plačal, ker se mu je neki denarja škoda zdelo. Nato ga je »Jockeyklub« izključil iz dunajskega in budimpeštanskega dirkališča.

Ogrožena ozimina na Moravskem. Brnske »Lidove Novine« poročajo: Najprej je ogrozila ozimino nenavadna suša, tako da smo se bali, da sploh ne bo kralila. Dež, ki je prišel, ji je pomagal in ozimina je začela v srednji in južni Moravi zadnji teden poganjati. Zdjaj je pa prišla nova nevarnost nad ozimino. Preti ji namreč neka gosonica, ki se je pojavila po nekaterih krajih v neobičajni množini. V vsej srednji Moravi je toliko te nadloge, da so morali že mnogo z ozimino obsejanih njiv preorati. Po vseh letošnjih nezgodah nam preti še od te strani hud udarec.

Doba veljavnosti poštini vrednotnic. Na podlagi odloka c. kr. trgovskega ministrstva z dne 16. okt. 1917, št. 34.466-P. ex 1917 se podaljša doba veljavnosti pisemskih znamk po 15, 20, 25 in 30 vin., navadnih in dvojnatih dopisnic in zalepk (s podobo Nj. cesarskega in kraljevega apostolskega Veličanstva pokojnega cesarja Frnca Jožefa I.) in nujnostnih znamk (trikotna oblika) do 1. marca 1918.

Izgubila se je 13. t. m. na potu od Jurčič trga do Prešern. spomenika rdeča denarnica z 20-30 K in vsemi izkaznicami za živila. Odda naj se v Križevniški ulici 8, I. nadstr. — 2045

Kuharica

srednje starosti pridna ter lepega vedenja želi mesto pri kaki samski osebi ali manjši obitelji. Služba se sprejme za malo plačilo. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »služba«. 2944

50 kron nagrade onemu, ki preskrbi stanovanje

v sredini mesta z 2—3 sobami in kuhinjo za takoj ali febr. termin. Naslovi naj se pošljejo na upravo »Slov.« pod sifro: **Takoj 24.** 2891

Kupite se po visokih cenah suhe kože lisic in kun.

Ponudbe naj se pošljejo pod sifro: **Kože** na upravo »Slovenca« — 2936.

Elektromotor

se kupi za 6—8 konjskih sil. Naslov pove uprava »Slovenca« 2939.

Samostojen knjižgovodja ali knjižgovodkinja

vseh pisarniških poslov več, se **takoj sprejme** za tukajšnjo veletrgovino. — Plača po dogovoru. Hrana in stanovanje event. tudi istotam. — Ponudbe pod: **Prosa moč, 2942** na upravo »Slov.«

Sluga (četudi invalid)

se takoj sprejme pod ugodnimi pogoji pri **Kranjski aprovizacijski družbi z o. z. v Ljubljani.**

Ponudniki naj se predstavijo v pisarni na **Gradišču št. 10, I. nadstropje.** — 2943

Vaša korist:

ako hočemo sovražnika prisiliti k miru

je Vaša naloga:

podpisujte sedmo vojno povelje!

Pismo.

Ko pridem v tuj kraj, je moje prvo delo, da določim smer, v kateri leži domovina. Kolikokrat se sredi vojaških vaj zasačim pri neodpušljivi raztresenosti, da z daljnogledom namesto na sovražnika gledam v smer, kjer leži domovina. In če marširam pred kompanijo, ki sem ji dodeljen, mi včasih sredi »En regiment po cesti gre« uide iz grla glas, ki nič ne spada v melodijo; pa sem vendar dober pevec. Kot da je stek v tem glasu, izraz misli, ki je bridko udarila v sredo veselja. In če se vozim po železnici in gledam na pokrajino, ki romajo mimo mojih oči, tedaj začetim, da samo primerjam. Kolikokrat sredi vojnje prav na skrivnem vzamem v roko busolo in določujem smer vožnje. Po tesni žalosti, ki me obide vselej, če vidim, da se peljemo proč od nje, spoznam, kako silno in nezavedno je v nas hrepenenje po domovini. Kolikokrat si pravim na kaki postaji, na potu mimo domovine: Ej, izstopi bi, tu je najbližje. A ko oddrda vlak dalje, začetim, kako nas drže za vrat in nas ne izpuste, kako nas tirajo. V vsaki deželi, iz vsake smeri le k njej, le k njej! Večkrat, kot se zavedem in priznam. Spominjam se nekega večera, ko sva se s tovarišem v Romuniji čisto resno pogovarjala, koliko časa bi rabila peš do doma. Ko sva se zavedla, da govoriva neumnost, sva umolknila, si pogledala v oči in povesila glavo. Nisva se nasmejala. Krogle so sikale skozi mrak in treskale v drevje sadovnjaka. Sredi boja, sredi krogele začutim ukaz pomisliti nanjo, sredi tišine in miru nočne službe čutim potrebo pričarati si jo pred svoje oči, vse njene krasote, vse njene drage obraze.

Sredi hrusta in bleśka velikih mest zahrepenim po njenem miru in njeni preprostosti, od rafiniranih vzrodkov človeških možgan nedotaknjeni, čisti lepoti. Če zasluhlum, da se me oprijemlje bolezen tujega mesta, pomislim na njeno zdravje in prost sem bolnih misli. Zagnusi se mi mestno ženstvo, zagnusijo mrzle, široke ulice, zagnusijo hiše, zagnusi se solnce, ki tako krivično nepristransko razsipa svoje zlato. In ko pridem na dopust, tedaj bi vriskal, vriskal in jokal, tri dni hodim okrog in se ne zavedam dobro. Ko sem prišel zadnjič — bil je lep solnčen dan — v Ljubljano, tedaj sem taval po ulicah par ur in bral slovenske napise, bral, bral, kot še nisem nikdar z večjo naslado bral lepe pesmi. Nič velikomesnega nima naša Ljubljana, nič takega, kar provzroči, da je človeku tesno in samotno pri srcu, same domovine je v teh prijaznih ulicah, same bele misli dihaajo od solnca pozlaćene hiše, sami prijazni pozdravi govorijo z obrazov ljudi. O vi vsi, ki vas ljubim bolj kot — o, hotel bi izumiti veliko primero! Pa je ni.

L. U.

Koncert na gosli Zalko Balokovića.

V ponedeljek dne 12. t. m. nam je zasviral hrvatski rojak Zlatko Baloković v »Unionovi« veliki dvorani na znamenite stare gosli in srca vsega občinstva so bila navdušena. Mladi simpatični umetnik je že naš stari znanec, saj je Ljubljancem mil gost. Dvorana je bila razprodana in marsikdo je moral oditi brez vstopnice.

Kreuzerjeva sonata je v rokah Balokovića narasla pred nami v nepoznano veličino. Saj zna on izvabiti vsega tona nekaj posebnega, od vsega, samoniklega, občutenega. Dvojak-Kreislerjevih Slovanskih plesih smo občudovali Balokovićevo čudovito tehniko. Lok mu kar pleše po goslih.

Roka skače, kakor duh in izvablja iz instrumenta najbolj drzne in skoro neizvedljive težkoče. Tudi v najvišjih legah igra čisto in s polno dušo.

Wienavskéga fantazija iz Fausta je občinstvo navdušila, saj je bila igrana tudi po tem. Frenetičen aplavz je kvitiral mladi umetnik z dodatki.

Tehnika Balokovića je za njegovo mladost nekaj posebnega. Ni je tehnične težkoče, ki bi je on smehljaje ne proizvajal. On ne pozna nič nemogočega. Skratka užitek poln večer. Spremljevanje g. Currellicha iz Trsta je bilo fino, elegantno in povsem eksaktno in kongenialno. Naša publika pa ne ve, kdaj je osem ura in je prihajala preporno in tako začetek motila. Naj se v prihodnje vohodi ob začetku zapro. — er.

Primorske novice.

Nemci na delu za nemško Gorico. Nemško časopisje poroča, da bo pričela nemška schulvereinska šola v Gorici v nekaj tednih zopet delovati. Prva skrb Nemcev je, kako bodo začeli ponemčevati naše ozemlje. Dan na dan jb jasnejše, kako življenjska potreba je naša zahteva po združitvi vseh Jugoslovancev v smislu naše delitve. Ali raj tratiimo zato naše moči, da bomo brezplaćno tratili čas za vsa lo slovensko šolo? Nemški klin se je zagrijal med nos in vedno globljeje v naše naroćno telo sečrgajo njegove tipalnice!

Poređovalnica za goriske begunce v Ljubljani si šteje v posebno dolžnost, zahvaliti se slavnemu magistratu stolnega mesta Ljubljane za požrtvovalnost, s katero se je delovalo na to, da so prejeli begunci, bivajoči v mestu, tako hitro begunsko podporo. Želeti bi bilo, da bi se pri drugih faktorijih ravno tako postopalo.

Profesor Berbuć, t. č. predsednik. Geriški čezelni urad v Ljubljani se je preselil v Čelunburgovo ulico št. 6, II. nadstropje, tik glavne pošte. Uradne ure od 8½ ure popoldne do 2½ ure popoldne. Udem Mohorjeve družbe v Wagni. Udje družbe sv. Mohorja, ki so se bili vpisali v begunskem taborišću v Wagni in co taborišće zapustili, dobe svoje družbene knjige, ako pošljejo svoj naslov poverjeniku: P. Joahimu Ferk, kapucinu v Lipnici, Štajersko.

Zahvala. Preč. g. župniku Tomel na Črnuču se najiskrenejše zahvalujemo za vse dobrote, ki jih je izkazal nam pregnancem. — Katarina Merze, Črnuče 10.

Velikodušni dar. Povodom csvojitve naše solnećne Gorice je daroval G. Gašper Čarman v Škofji Loki za kapucinsko cerkev v Gorici 50 K in ravno toliko za cerkev na Sv. Gori pri Gorici.

Županstvo Podgora, sedaj v Dev. Mar. v Polju, prosi vse občinarje pristojne občine, da čimprej naznanijo, ako imajo kake prošnje pri deželni vladi v Ljubljani za dosedaj državne podpore po v vojaško službo poklicanih naj si bode za povišek ali na novo vlozene prošnje. Vsak naj naznani to pismeno ali ustmeno ter natanćno napove datum vlozene prošnje, ime in priimek ter za povišek tudi številko plaćilne pole, da bode županstvo zamoglo izposlovati pri deželni vladi za rešitev teh prošenj pred vrnitvijo v domovino. — Županstvo Podgora. Jožef Klanjšček, podžupan.

Slovenci so bili naseljeni do Taljamenta! V okolici Codroipo pri Taljamentu beremo na karti sledeća slovenska imena: Goricizza, Gorizzo, Gradiscutta, Belgrado, Straccis, Gradisca, Pozzecco, Lestizza, Glauicco etc. Znamenje tudi, da je bil ta kraj že v 6. stoletju utrjen. Kaj bi rekli Lahi, če bi mi te kraje zahtevali nazaj?

Sv. Rok je znatno bolje ohranjen, kot pa Št. Peter. Cerkev in stolp nista tako zelo poškodovana in tudi hiše v splošnem niso tako hudo prizadete. Je pa tudi pri Sv. Roku vse polno laške municije po hišah in vse izprepleteno z žico ter strelskimi jarki.

Z Bovškega. Na več vprašanj, ki so mi došla od mojih sobeguncev glede povrnitve v Bovec in kako je tam sedaj, naj služim s kratkim opisom naših domaćij. Kakor hitro prideš od Kljuž na breg, kjer se ti odpre bovša ravan, si pri prvem pogledu vzradošćen, ko stopiš po tolikem času zopet na domaća tla in vidiš pred seboj domaće gore. Na levi in desni vidiš strelske jarke, iz katerih so pred tedni gledali naši junaki zahrbtnemu sovražniku v oči. Par stopinj dalje že imaš pred seboj laške okope in žične ovire. Ako zreš v te unićene naprave in vdrtnice naših izstrelkov, se lahko predstavljaš silni naš napad, začet pri Bovcu. Pogreša se takoj kapelica sv. Ivana; ne stoji več. Na tem mestu so napravili Lahi tudi strelski jarek. Ko prideš v Bovec, ki je danes kup razvalin, se lahko preprićaš v prvi hiši, kako je tam Lah gospodaril. Vse, kar je bilo rabljivo, je izginilo. Ne najdeš enega poda, okna, vrat, ne vrtnice ograje, vse, kar

je premakljivo, naj si bo železno ali leseno, je izginilo; stojijo pać le goli, po vseh straneh prevrtani zidovi. Po tleh leži na debelo zdrobljena strešna opeka, vsakovrstno orožje, strelivo, v mnogih kleteh skladišća granat, celi kupi vojaških oblek in čevljev, katere so Lahi pustili pri naglem begu. Našel sem v Bovcu še kakih 25 hiš, ki imajo strehe, če jih smem še tako imenovati, med temi: Filipćeva, Erjavćeva, Silova, Strausćitlova, sodno poslopje, Tinjeva, Stergulćeva, vojašnica, občinski dom, kapela, farovž, kaplanija, Ostaprove, Kebrov hlev, Huberjeva, Vonćinova, Kavćićeva, Novincove in gozdarska hiša, katerim pa manjka večina opeke ter jih prvi sneg podere, ker so brez vezil, ki jih je sovražnik požagal. Ista usod aje doletela Dvor, Pluć, Kal, Korit, kakor sosedno Čezsoć in Gor. Žago. Nić drugaće ni s poljem in tudi sadež je unićen. Taka je današnja slika Bovca. Ako hoćem pa kaj o vrnitvi v naše kraje govoriti, moram reći, da je to vsled zime nemogoće, četudi bi imeli že tako dovoljenje. Vrnemo se na spomlad, pa takrat veseli, če tudi s strahom in skrbjo nad tem, kaj nas čaka, ker ne dobimo več ne sekire ne lopate, pa eno bomo lahko rekli: doma smo. — Leopold Jonko.

S Tolminskega.

Kobarid je ostal nepokvarjen skoraj do cela. Le dve hiši ste precej prizadeti in dve razsuti.

Trnovo nad Kobaridom je zelo trpelo.

Srpenica je dobro ohranjena, istotako tudi Drežnica, Libušnje. Smast in Kamno.

Na Idriškem pri Kobaridu je zgreela ena hiša-zdaj ob ofenzivi.

Vasi za Kobaridom so tudi dobro ohranjene.

Livek je tudi cel, le vasica Golobi pred Livkom je silno trpela.

Vrsno, rojstna vas Simona Gregorćića, je porušena, Krn, rojstna vas Šimna Rutarja, je tudi zelo trpel, vendar je pa še cerkev cela in nekaj drugih hiš tudi, kot je opaziti od daleć.

Volariji, spadajoći pod Tolmin, so deloma porušeni, o Gabrijah in Dolju pa ni skoraj sledu.

Tolmin nima več niti ene cele hiše in vasi od Tolmina proti Sv. Luciji tudi ne.

Sv. Lucija je velika razvalina, Baća tudi, Modrejce, Modreš, Kozaršće in Volće istotako. Komaj se dobi v teh krajih za silo kako klet v bivališće.

Ubogi begunci pa le silijo domov in si skušajo s solznimi očmi poiskati in prirediti vsaj kakšen kot. Kdor pa še tega ne najde, se skuša stisniti k sosedu. Kaj bo pozimi? Bog se usmili!

S Kobariskega kota se tudi vraćajo begunci v svoje vasi, vsaj deloma. Na Livek so prišli nekateri v četrtak, na Idriško, Mlinsko tudi prihajajo, v kolikor nima vojaštvo docela zasedenih hiš. Hitijo tudi na Libušnje, v Drežnico in ostale vasi. Se ve, begunci omenjenih vasi niso ostali vsi v Kobariskem kotu, v Borjani, Sedlu in Breginjju, — mnogo jih je bilo odvedenih tudi v Italijo. — Kaj je ž njimi, zlasti pa kaj bo ž njimi in kdaj se vrnejo, to ve pa samo Bog, ki jim daj čim prej zdravim srećno vrnitev in svoj blagoslov na rodni zemlji za prestane bridkosti!

Videm - Glemín.

Beseda Videm je pristno slovensko krajevno ime, to je neovrgljivo dejstvo. S tem imenom so krstili naši pradedje, še preden so bili kristjani, že davno polasćeni Videm, gnezdo irentarjev. To ime pa nahajamo tudi drugod po naši domovini. Zuan je n. pr. Videm pri Dobrepoljah na Kranjskem, takisto imamo v občini Velika Loka dve vasi istega imena, namreć Mali in Veliki Videm. Na Štajerskem je župnija in dekanija Videm, v Rihnerkeru na Goriskem je vasica Vidmaršće po imenu itd. Furlanski izraz »Udine«, italijanski Udine in latinski Utinum so oćividno potvore slovenskega Vidma, prav tako, kakor je n. pr. Moggio potvora od Mošnj ali Mošnjic (torej ne Moćnica, ampak Mošnj ali Mošnjica), kakor je Martignacco potvora od Martinjaka, Colloredo od Kolovrata, Osoppo od Ožovha (Furlani izgovarjajo še zdaj: »Ozov«, Artegna od Rtna, Casarsa od Kozaršć, in če hoćete celo Treviso od Trbiža in gratia infinitum.

Ni pa verjetno, da bi pomenila beseda Videm patrijarhovo ali sploh cerkveno posest, kakor smo čitali v »Slovencu« številka 249, str. 3, prva kolona. Če pravijo ljudje v Hrenovicah, ko gredo k službi božji, »grem na Videm«, je znamenje, da se je kraj, kjer zdaj cerkev stoji, že prvotno imenoval Videm in nić drugega. Beseda Videm pomeni vzvišen kraj z lepim razgledom, odtod: Videm recte vidim! Priimek Vidmar pa znaći dosledno človeka,

ki biva ali je vsaj prvotno po svojih prednikih bival na kakem Vidmu.

Beseda Humin kot slovensko ime za mesto Gemona se mi ne zdi prava. To mesto ima svoje ime od ondodnega hriba, ki mu ljudstvo še zdaj pravi »le Glemine«, t. j. Glemín ali Glemína (primeri: glen, glemnasta zemlja). Odtod je nastalo latinsko ime Glemona in za njim italijansko Gemono, prav tako, kakor so isti Lahi ž njih medeno-lažnjivim jezikom naredili iz Glemo (hrib in vasica pri Truškah v Istri) njih gladko tekoći »Geme«. Tako so Italijani, kakor v marsićem drugem, tako tudi v paćenju in kaženju naših krajevnih imen in priimkov, neprekosljivi mojstri. Pomagalo jim pa to ne bo nić, ker naše potrpećljivosti je konec. Jos. Balić.

Absoiventinja

trgovske šole, večća knjigovodstva, korespondence, strojepisja in stenografije, slov. in nem. v govoru in pisavi želi dobiti službo. Cenj. ponudbe na M. GUĆEK, Trbovlje I. štaj.

Inštrukcija

sprejme učitejska kandidatinja.

Ponudbe na upravo Slov. pod št. 2920.

Proda se

HIŠA Z VRTOM

v Ribnici na Dolenjskem. Pojasnila daje Hotel Arko, istotam.

Naprodaj ima dobro ohranjeno

moško kolo

Čevljarska zadruga v Žitib. Kdor ga želi kupiti naj se oglasi istotam. Cena po dogovoru.

Zamaške

nove in stare kupi vsako množino tvrdka JELAĆIN & Co. Ljubljana ljubljanska industrija probkovih zamaškov.

Cunje,

suknene odrezke stare in nove, kakor vse vrste bombažastih in volnenih cunj, žakljevin, odeje, vrvi itd. v vsaki množini in po najvišji ceni

kupuje: E. Kotzbek, Kranj.

Pridna in poštena

prodajalka

mešane in manufakturne stroke iščo službe v mestu ali pa kje na deželi in sicer najraje s hrano v hiši. Poizve se v trgovini »Žiberta« Prešernova ulica.

Breje kože

nerogate, bele barve, se kupijo.

Pismene ponudbe naj se oddajajo na Sv. Petra nasipu 59, I.

Kupim večje posestvo

z dobrimi travniki in gozdovi na južnem Štajerskem (najraje v Savinski dolini) in prosim ponudbe s podrobnim opisom. — Naslov pove »Uprava Slovenca« pod št. 2922.

Razpisana je služba

organista in cerkvenika

Kje, pove upravnistvo Slovenca pod št. 2824.

METAX

avstrijska žarnica

avstrijsko delo!!!

Radi preselitve se proda v l. 1913 zgrajena, z vsemi udobnostmi opremljena

enodružinska VILA

s prostornim dvoriščem in velikim vrtom v najlepši legi Ljubljane. Cena K 80.000. Izselitev po končani vojski. Dopisi pod »Solčni dom 2906« na upravo tega lista.

Glasovirje,
pianine
harmonije in
orhestrirano

S. Kmetetz
Ljubljana,
Kolodvorska ulica 26.

124

Kupim dobro posušene, snažna in zdrave

olupke jabolk in hrušek

po 2 K, **prešenine** (katere se mo- rejetudi vsla- bem vremenu na podih i. t. d. sušiti) pa po 80 v kg. Cenjene ponudbe, z navedbo množine in vzorci, se prosí na trdko **FRAN KOS, Lju- bljana, Sodna ulica 7.**

Srbečico, lišaje

odstrani prav naglo dr. Flesch-a izvir. „rujavo mazilo“. Mali lonček K 1.60, ve- liki K 3.— porcija za rodbino K 9.—, Za- loga za Ljubljano in okolico: **Lekarna pri zlatem jellenu, Ljubljana, Marijin trg. 1520**

Kupi se dobro ohranjeno

motorno kolo

Ponudbe z navedbo cene, mo- torjevega sistema in moči na upravo Slovenca pod **Motor 800.**

Vinski kamen,

suhe gobe, kumno, med, vosek, sveže in suho sadje, smrekove storže, sploh vse de- želne in gozdne pridelke, kakor tudi vinske sode in vse vrste praznih vreč kupi vsako množino po najvišjih cenah **veletrgovina Anton Kolenc, Celje.** 1854 (1)

Nakup lesa!

Navedite skrajno ceno, naloženo na želeniški postaji in rok oddaje! Takojšnje izplačilo proti duplikatom tovarnih listov!

Ponudite na metercent: **Kostanjev les — hmelj- ske droge** (stare). — **hrastov les — smrekovo skorje** (lubje). — Na kubične metre: **Okrogel les** smrekov, borov, hojev. — **Les za jame** (Grubenholz).

Vinko Vabič, vetržec, žalec, Južnoštajerska.

Mi popravljamo Vaše stare čevlje

in jih naredimo, da so kot novi z Weberjevimi patent „IDEAL“ lesenimi podplati.

Nasitje stara za čevlje:

za moške	K 7.—	za otroke	K 5.50
za dame	K 7.—	Poprava pete . .	K 2.—4
za dečke	K 6.50	Rep.	K 1.—4
za dehllice . . .	K 6.50		

Poprava čevljev se naroča v hotelu „Stadt Wien“ soba 9.

Trpežni, ne ropčejo, gibljivi, nepremočljivi so naši patent „IDEAL“ podplati.

III delamo stalno za:

c. kr. vojaške oblasti, (dobava več stotisočev) deželni zavod Steinhof, c. kr. ravnateljstvo Severne železnice, državnih železnic, tobačno to- varno na Rennwegu, Hammerbrot-pekarno, gospodarsko zvezo uradni- kov, c. kr. finančno ravnateljstvo na Dunaju, pivovarno Schwechat, mestno vozno podjetje i. dr.

Najhitrejša dobava!

Najnižje cene!

Kranjska deželna podružnica n. avstr. življenjske in rentne zavarovalnice v Ljubljani, Marije Terezije cesta 12./11.

nudi slavnemu občinstvu najugodnejšo priliko za

podpisovanje

7. vojnega posojila

združeno z življenjskim zavarovanjem.

Vsaka zdrava oseba v starosti od 15.—55. leta lahko podpiše VII. vojno posojilo do 4000 K brez zdravniške preiskave z najmanj- šimi stroški, ki znašajo za 1000 K vojnega posojila četrtletno po 12 K in pri sprejemu enkrat za vselej 20 K.

Po 15. letih se izda zavarovancu samemu vojno posojilo, oziroma, ako preje umrje, takoj po smrti njegovim svojcem brez daljnega plačevanja.

Zavarovanje velja od dne plačila 1. roka tudi za slučaj smrti v vojni.

Prospekti zastoj in poštne prosto,

Podpisani denarni zavodi sprejemajo prijave na

VII. AVSTRIJSKO VOJNO POSOJILLO

po originalnih pogojih in sicer:

I. 5 1/2 % davka prosto amortizacijsko državno posojilo po K 92.50

odštevši 1/2 % bonifikacije K — 50
povrnjene obresti za 1
mesec — 46
K — 95

netto **K 91.54**

II. 5 1/2 % davka proste 1/100. 1926 povračljive državne zakladnice po K 94.50

odštevši 1/2 % bonifikacije netto

K 94.—

in dajejo radevolje vsa tozadevna pojasnila.

Podružnica c. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Ljubljani.

Ljubljanska kreditna banka.

C. kr. priv. splošna prometna banka podružnica v Ljubljani.

Ceška industrijalna banka podružnica v Ljubljani.

Jadranska banka podružnica v Ljubljani.

Ilirska banka.